

Daguer tardes: Primera quinzena JULIOL
Primera quinzena AGOST

Un any darrera l'altre, l'arribar aquests mesos d'estiu, es respiren aires de vacances. L'estiu ens ve a portar cada any dues coses: CALOR I VACANCES.

Les vacances no deuen ser temps d'abandó, de deixar de perdre el temps. Sino un canvi de treball, de preocupació i mal de preocupació, de deixar-nos anar. L'home es molt complex i logicament necessita de tot i com més millor!!!

GERMANOR

BUTLLETI D'INFORMACIO

BESALU Y COMARCA

Besalú, 28 maig de 1.972

EXEMPLAR nº 14

Perdó, Senyor, he fet un monòleg i no un diàleg.
He imposat la meva idea i no he intercanviat.
No he après res perquè no he escoltat,
Res no he aportat perquè no he escoltat,
No hi ha hagut comunicació perquè no he escoltat.

Michel Quoist.-

US PRIVAT

Dugues tandes: ¹Primera quinzena JULIOL
Primera quinzena AGOST

Un any darrera l'altre, l'arribar aquets mesos d'estiu, es respiren aires de vacances. L'estiu ens ve a portar cada any dues coses: CALOR I VACANCES.

Les Vacances no deuen ser temps d'abandó, de descuit, de perdre el temps. Sino un canvi de treball, de preocupació i mai de despreocupació, de deixar-nos anar. L'home es molt complexe i per lògica necessita de tot. I com més millor!!!!

L'infant, el vostre fill o filla, té necessitat d'unes vacances. Unes vacances que serveixin per no trencar el ritme de l'escola, per estar en contacte amb els amics, amb altres infants de la seva edat.

Les Colònies son temps de vacances, que si bé no serveixen pas molt per a la seva formació intel·lectual propiament dita, si que són una ajuda per completar la formació integral del petit.

Les Colònies intentant, sempre dintre les seves possibilitats, prestar aquesta ajuda. Per això d'aquesta SEGONA CRIDA que us fem a vosaltres pares!!!! Les Colònies de S. Pere Aspuig, volen prestar-vos un petit cop de ma a vosaltres que sou els principals responsables de la formació dels homes del demà.

Les Colònies són un temps que a més d'ajudar-los a viure en esperit comunitari, procura desvetllar-los l'enginy, la iniciativa, el treball d'equip, dots d'interpretació.....

Els infants necessiten de les Colònies. Colònies que tenen com tot l'humà llurs defectes, però que també contenen, per què no!! llurs virtuts, llurs notes positives que, els petits, aniran assimilant per a fer-se homes com cal.

VOSALTRES, PARES, SOU ELS QUI TENIU LA RESPOSTA A AQUESTA CRIDA.

ESTAMPES DE POBLE

A H I R

Vivia en unes golfes del carrer de sant Vicens amb la seva família. Era una dona ni alta ni baixa, de cos magre i cara esllanguida i mancada del braç esquerra (que segons mares llengües, molts anys enrera, li havia romput el seu marrit estant begut). Li dèiem LA VILANNA.

Els dies feiners anava a la font a buscar aigua per algunes cases... vigilava alguna criatura... o qualque feina al seu abast, que pocs cabdals l'hi reportaven. Ara els dies de festa, la cosa ja canviava; perquè la Vilanna posava una "virolla" al cantó de ca'n Fidel.

Quan sortien de missa primera, ja començava la tasca: Els homes es paraven al cantó i mentre discutien del temps... del treball... de les collites... ella fent propaganda de la seva "virolla" els convidava a jugar dient: "Qui no fuma és perquè vol; dues tirades deu cèntims!".

I ara un, ara un altre es juntaven tots al voltant de la taula seguint amb interès el camí de la punta de la fletxa, impulsada per algú d'ells, per veure si es parava en els claus on hi havia els paquets de tabac. Sist... t... t la "virolla" anava rodant fins a quedar parada per el fregadís del cartró amb els claus del cercle. Dos massa endavant... tres massa enrera... ara al costat... ara massa endavant, ara massa lluny... poques vegades en el lloc just... i les peces de deu anaven caiguent damunt la taula, que ella recollia afanyosa i els paquets de tabac romanien al mateix lloc; sols de tant en tant algun tenia la sort de poder treure un paquet, que havia pagat doblat.

Havent dinat, quan els homes anaven al café i al cap-tard, quan abans d'anar a brenar, feien algun tomb per la vila, eren contats els que no paraven els seus passos per provar sort a la "virolla" de la Vilanna.

Vilanna, talment com si fossin atrets per la veu d'aquesta que anava repetint amb un to que semblava un prec a voltes, d'altres un manament: "Qui no fuma és perquè vol; dues tirades deu cèntims...!!!"

Darrerament el "negoci" no li marxava massa bé. En dos o tres llocs més es posaren "virolles" i la competència deixava fer poca cosa a uns i altres.

Ara la Vilanna, marcada del bras esquerra, és fora del nostre poble. Ningú sab on és, ni si viu, ni si és morta; tant sols hi ha qui murmura que va marxar per complir la promesa de no deixar els ossos en el poble que havia tingut enveja de la seva "virolla" que els dies de festa li permetia guanyar algun dinerot.

A V U I

- Vens, Joan...?
- On vas...?
- Vaig a la botiga a buscar l'imprès per fer la "quiniela".
- Anem-hi; però si vols que et digui la veritat m'en començo a cansar, perquè una setmana deu resultats... una altre onze... i si alguna vegada arribo a fer-ne dotze, són tants els que han encertat que cobrem una misèria.
- Home això ja se sap, és qüestió de sort...!
- Doncs mira qui vulgui sort que s'apanyi!!!!

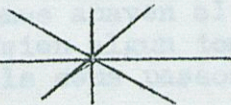
Però malgrat aquest criteri exposat al seu company Joan, el nostre home segueix fent, durant la temporada, la seva "quiniela" per si fos allò que la sort l'ajudés i pogués pescar una bona picossada que en el seu interior ja té distribuïda

M. Gratacós.-

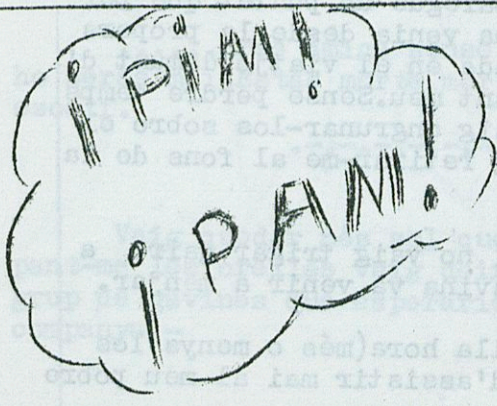
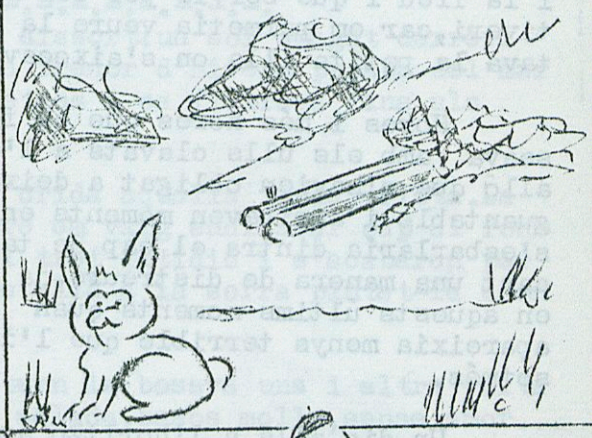
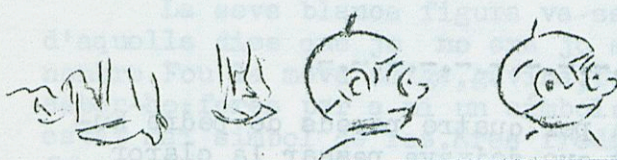
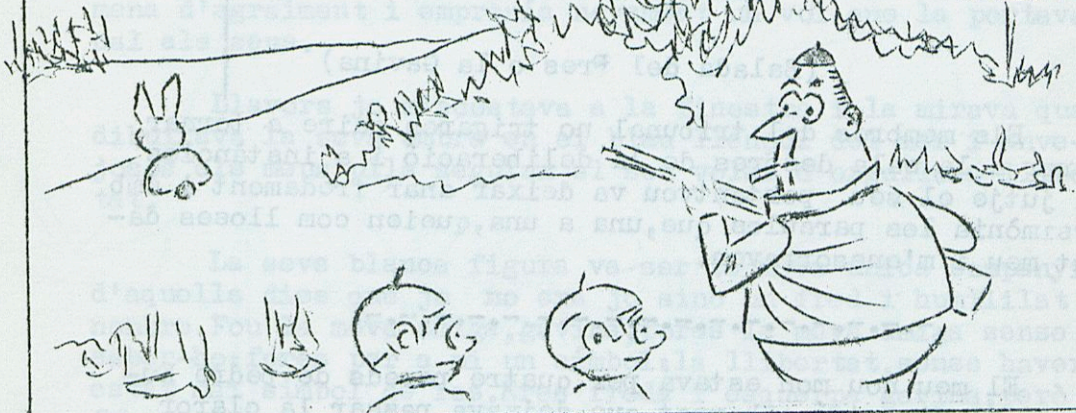
RAMON VIDAL.- Eminent gramàtic, crític imparcial i gran poeta, dotat d'extraordinària sensibilitat. Nasqué a la segona meitat del segle XII. Fou un dels fundadors de la "GALA SCIENCIA" de Toulouse per allà dels anys 1.232. Entre les obres seves destaquen: "Doctrina de compondre dictats", "Dreita manera de trovar" o "Regles de trova", "Unas novas" i "En aquell temps"; entre les cançons "Entre el tahir i el doble sigué", "Bel mes quan l'aura reverdís" i "Tal chansoneta farai ab son leugier". I, sobre tot, el poema "Abril" en el que ens parla quelcom de la plaça major de Besalú. Heus aquí el començament:

"Abril issi'e e mais intrava
 E cascís dels ausels chatava
 Josta sa por que aut que bas;
 E car remanion atràs
 Vas totas parts meus e freidors,
 venien frugs, venien flors
 E clar temps e dossa sazós
 E yeu n'estava consirós
 E per amor un pam embroucx,
 Sové-m que fo matí adouc, x,
 En la plassa de Bezaudun.

Ens contava un dia al Pare Nolasc que Ramon Vidal és, desgraciadament, molt poc conegut en comparació amb la importància de tota la seva obra.

AVENTURES d'en Josepet

(Balada del Fres o la Gavina)

Els membres del tribunal no trigaren gaire a tornar antrar a la sala després de la deliberació i a instàncies del jutge el seu portantveu va deixar anar fredament i amb parsimònia les paraules que, una a una, queien com lloses damunt meu i m'ensorraven.

.....

El meu nou mon estava per quatre parets de pedra humida i el finestró embarrat que deixava passar la claror i la fred i que servia per fer-me donar més compta del captiveri, car em permetia veure la immensitat del mar que voltava la petita illa on s'aixecava el Centre Penitenciari.

Hores i més hores que es feien llarguíssimes les passava amb els ulls clavats a l'aigua i el pensament a tot allò que m'havien obligat a deixar. La solitud es feia inquantable i arribaven moments en que creia que el cervell s'esbarlaria dintra el cap de tant fer-lo treballar, ja cercant una manera de distreure, ja deixant-ho a l'aire. I era en aquests últims moments quan la idea del suïcidi se m'apareixia menys terrible que l'incomunicació a que estava sotmés.

Un dia allà a l'horitzo aparegué un puntet que per moments es va fer gros: Una gavina venia desde la propera costa habitada i va fer una parada en el viatge, damunt d'una cresta de la pared, just davant meu. Sense perdre temps vaig agafar uns trocets de pa, vaig engrunar-los sobre el replà de la meva finestra i vaig retirar-me al fons de la cel.la per tal de no esverar-la

Varen passar uns moments i no vaig trigar gaire a sentir un repicar d'ales i la gavina va venir a menjar.

Des d'aquell dia i a aquella hora (més o menys les cinc de la tarde) no va deixar d'assistir mai al meu pobre

J. Pere Aspuie

Primeres

Ovinzenes

de

Juliol

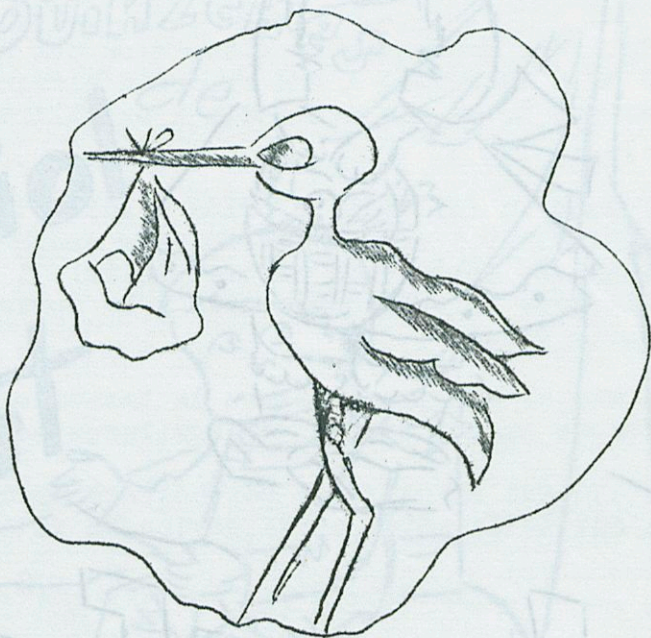
Agost

COLONIES

NO VA SER LA CIGONYA

"Es important que els nostres fills creixin, sabent com varen ser concebuts, com es varen formar dintre el ventre de la seva mare i de quina manera varen venir al món. L'educació del silenci, fins ara utilitzada amb els nostres fills, no fa altra cosa que allunyar-los de nosaltres: els porta a buscar la satisfacció de la seva curiositat fora de casa, entre els amics, els companys d'escola o els amics sense formació, que no hi ha dubte posaran malícia en les seves informacions no ajustades."

XERRADES D'EXCURSIONISME

IV.-- Un altre muntanyenc de rellevant categoria: Albert Oliveras, continuà les tasques d'Estasèn. L'any 1.927, junt amb X.Vilaró i P.Vives, portà a terme la primera nacional al Perfil de Monsenyor, escalada acrobàtica de gran dificultat, i ells tres, juntament amb Horsky, la primera nacional a l'Agulla Gran i a la formidable Agulla Petita d'Amitges. Podem dir que Albert Oliveras acabà l'obra de les primeres ascensions als cims, monolits i agulles del Pallars, de la Ribagorça, de la Vall d'Aran i de la Madeleta iniciada per Mossèn Jaume Oliveras.

En aquest temps la tasca muntanyenca al Pirineu fou simultània amb importants recorreguts pels Alps per part dels nostres muntanyencs.

Possarem, al proper nombre, cloenda a la història de l'Excursionisme a Catalunya començada fa uns quants mesos.

==!==!==!==!==!==!==!==!==!==

APLEC DEL SAGRAT COR, DIA 11 DE JUNY

Missa a les 8'30

Sardanes

Servei de begudes

El dissabte, abans, s'hi farà "VIVAC"

ORGANITZA EL CENTRE EXCURSIONISTA DE BESALU.--

TRISTESSA A LA CORAL

=====

La Coral està passant per uns moments d'angoixa i de pena, car el fill petit de dos dels seus membres, en Pere i la Pilar Surroca, està en aquets moments lluitant entre les portes de la vida i la mort i aquest fet, pel companyerisme, amistat i pel contacta directe de cada dia amb ells, ens afecta profundament i porta a l'ànim paraules de condol i cançons de sentiment que no arriben a la gorja.

Sembla ser, segons les últimes noves,, que dintre la gravetat del petit Josep hi ha un fil d'esperança. Des d'aquestes pàgines desitjem de tot cor que aquest fil es transformi en una cadena fortíssima que no pugui trencar-se i que ben aviat tota la Coral en pes pugui tornar a deixar-se sentir en aquell cant de "Nostàlgia" que, malgrat el seu nom, no es res més que una cançó de bressol que, ben segur, mai serà cantada amb tant gran sentiment d'alegria.

Per altra banda un altre company, en Caietà Soler, ja fa més de un mes que no ens acompanya per una malaltia que l'efecta, però que pas a pas s'acosta a la recuperació.

Degut a tot això la Coral ha trencat dos compromisos que tenia d'actuació pel respecte al dolor dels amics que també es propi i perquè la cançó tampoc puja als llavis quan hi ha fel en el cor.

LA CORAL.--

CIRERER FLORIT

Cirerer florit,
Cirerer florit
que fas arrecades
digue'm quina mà
te les ve a cercar
quan les tens granades?

Digue'm sense por
qui et cull la dolçor
d'aqueixa florida?
El que ara és tan blanc
després serà sang
que allarga la vida.

Potsê els escolans
se n'omplen les mans
botant d'alegria,
o algun pinsà vell
se'n guarda per ell
un gra cada dia.....

Cirerer petit,
cirerer florit
que fas arrecades,
digue'm quina mà
te les ve a cercar
quan les tens granades?

Joan Mª Guasch

AVIAT

COLONIE'S

FUTBOL.--FUTBOL.--FUTBOL.--FUTBOL.--FUTBOL.--FUTBOL.--FUTBOL.--FUTBOL.--FUTBOL

Aquest mes el nostre equip d'aficionats, ha festejat solemnement, el final de temporada i l'ascens a Regional.

No cal dir que els actes varen ser concorreguts, i que l'entusiasme de tothom hi era palès.

A les 10, hi haguó una missa de "campanya" amb l'assistència d'autoritats, junta i jugadors.

En el moment de l'Ofertori, va fer-se ofrena del pa i el vi, i... nota curiosa, d'una pilota, amb la firma de tots els jugadors, entrenador i junta.

A les 11.--Partit de futbol entre dos equips locals. Va ser disputadíssim i es veieren jugades preciosíssimes. A més, nota destacada, hi hagué sa majestat el "GOL". Els porters varen tenir feina de debó i la pilota pujava i baixava que era tot un espectacle.

A la 1.-- Costellada de germanor a la Font de la Quera. Alegria, brindis i a esperar les sorpreses, primer de l'estiu amb els nous jugadors i després esperar com ens mouem dintre la superior categoria.--

FUTBOL INFANTIL

Partits amistosos:

Castellfollit	1	C.D.Besalú	1
O.J.E.Ripoll	3	C.D.Besalú	3
C.D.Besalú	4	C.F.S.Jaume	4

Amb aquest partits anem preparant l'equip que defensarà els colors del nostre club l'any vinent; esperem que els elements que ens doïxen seguir dins l'equip juvenil i que els Alevins cobreixin el lloc que deixen aquets companys.

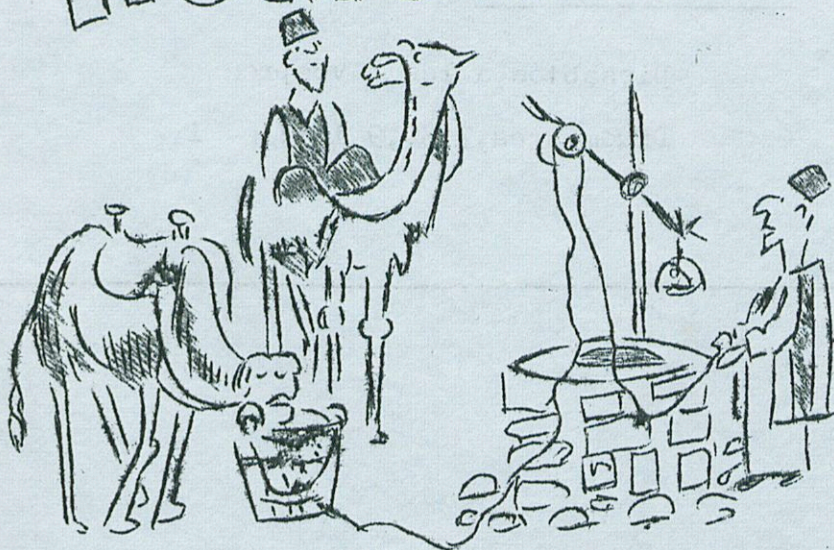
PARTITS INTERNACIONALS.

Breument, concretament el dia 11 de Juny els Equips Alevins i Infantil del C.D.Besalú competiran a la població de Arles amb una selecció comarcal francesa. El dia 18 de Juny ens tornaran la visita. I a partir de les 11 del matí, en el Camp d'Esports, es faran dos interessants partits entre els nostres equips i els d'Arles. Esperem l'assistència de tots: els pares, els familiars i els amics.

NO, NO ES LA MEVA "CALIGRAFIA"!!!!

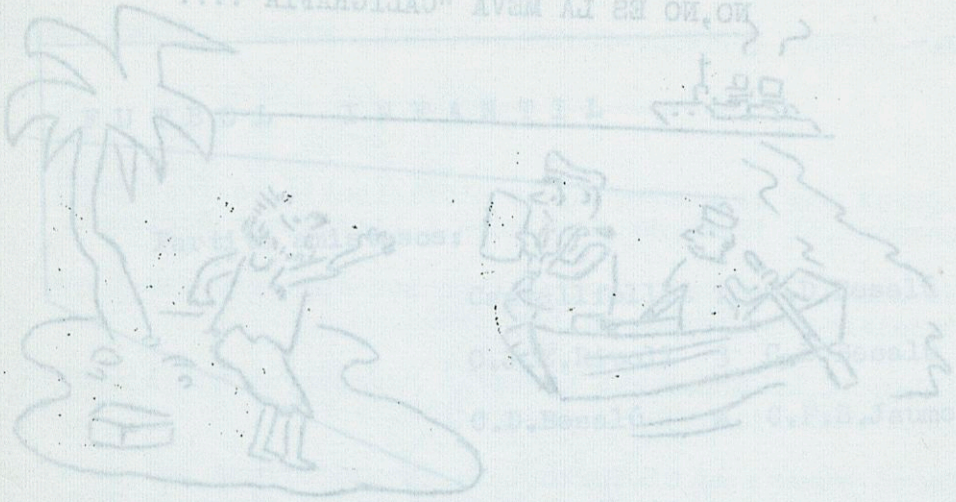

HUMOR

QUANTS Km. FA, AMB UN LITRE ???????

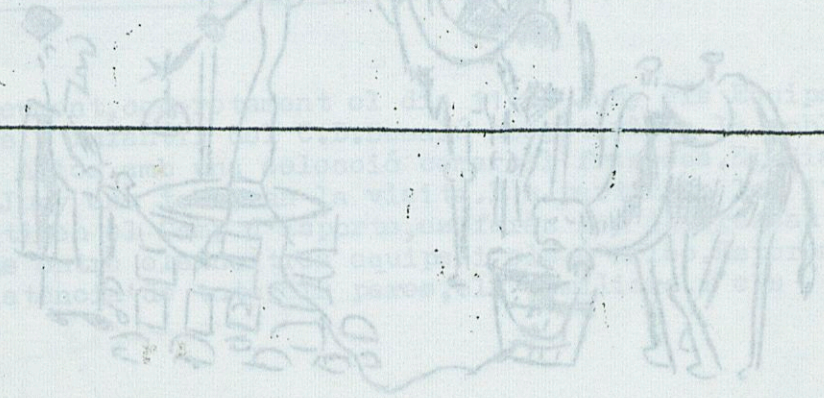
NO, NO ES LA MEVA "CALLIGRAFIA"!!!!

HORARIS DE MISSES:

Dissabtes, a les 8 vespre

Diuenenges, 7'30, 9 i 11 r i i

QUANTS KM. TA' AMB UN LITRE 522222?